

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДВНЗ «ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

ФІЛОСОФСЬКІ ОБРІЇ СЬОГОДЕННЯ

Збірник тез VII Міжнародної науково-практичної конференції

Херсон – 2019

УДК: 1:371.122

ББК: 873:66.72 (2) 92 2

Редакційна колегія:

Берегова Г.Д., доктор філософських наук, професор (Україна);

Герасимова Е.М., доктор філософських наук, професор (Україна);

Едвард Ніч (Edward Nycz), доктор габілітований, професор (Польща);

Муляр В.І., доктор філософських наук, професор (Україна);

Розова Т.В., доктор філософських наук, професор (Україна);

Бак М., доктор філософських наук (Польща);

Влох С., доктор педагогічних наук (Польща);

Черемісін О.В., доктор історичних наук, професор (Україна);

Дземідовіч А.В., кандидат гістарычных навук (Білорусь);

Лень Т.В., кандидат філософських наук, доцент (Україна);

Варнавська І. В., кандидат педагогічних наук, доцент (Україна);

Герасименко М. В., кандидат філософських наук, старший викладач (Україна).

Філософські обрії сьогодення. Збірник тез VII Міжнародної науково-практичної конференції / за заг. ред. Берегової Г. Д. – Херсон : ДВНЗ «ХДАУ», 2019. – 220 с.

У збірнику вміщено тези доповідей учасників VII Міжнародної науково-практичної конференції «Філософські обрії сьогодення». У матеріалах авторів акцентовано увагу на філософському осмисленні сучасного соціокультурного простору, проблемах пізнання й освіти у вимірах філософського аналізу, філософській рефлексії особистості та інших актуальних філософських проблемах сучасності. Збірник адресовано науковцям, викладачам, студентам, усім зацікавленим філософськими дослідженнями. За виклад, зміст, достовірність і грамотність опублікованих матеріалів відповідають автори.

@ Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет», 2019

інтерфейсів, логічність структури сайту, легкість сприйняття, запроваджувати інтуїтивно-зрозумілі шляхи і сервіси пошуку інформації, оперативно оновлювати бази даних, підтримувати актуальну і затребувану інформацію, вести on-line-овий діалог із користувачами сайтів щодо роз'яснень і можливостей отримання послуг, проводити консультації щодо працевлаштування по конкретних вакансіях.

Взаємодія з громадянами і роботодавцями у соціальних мережах відкриє додаткові шляхи до побудови ефективних каналів комунікації між соціальними службами, громадянами і роботодавцями, а створення сервісів електронного обслуговування і тематичних блогів сприятимуть наближенню соціальних послуг до тих категорій громадян і роботодавців, які дійсно їх потребують.

У недержавних Інтернет-сайтів – посередників на ринку праці навпаки існує надмірна відкритість, що виражається у відсутніх стартових перевірок інформації щодо реєстраційних даних підприємства чи організації, офіційного оформлення трудових відносин з працівниками і т.п. Такий стан справ призводить в першу чергу до посилення процесів тінізації ринку праці.

Разом з тим, державні і недержавні Інтернет-сайти функціонують автономно, не існує єдиної загальнодержавної бази даних пропозицій щодо працевлаштування і пошуку персоналу. Нагальною стає розробка моделі удосконалення інформаційного забезпечення сфери зайнятості населення шляхом запровадження обміну окремих баз даних інформаційних систем державного сектору і приватних посередників, які діють в цій сфері.

Отже, у державній службі зайнятості населення функціонують інформаційні засоби і Інтернет-ресурси, які обслуговують шукачів роботи та роботодавців, і водночас нерозвиненим залишається напрям електронного обслуговування і on-line-комунікація з отримувачами послуг.

Необхідно адаптувати досвід європейських країн до умов України і доводити рівень обслуговування громадян і роботодавців у відповідності з міжнародними стандартами, враховуючи що інформаційні засоби ресурси у сфері праці та зайнятості відіграють ключову роль при наданні своєчасних і клієнтоорієнтованих соціальних послуг. Тому, вкрай важливим є вивчення усіх складових системи інформаційного забезпечення сфери зайнятості населення, дослідження ролі і значення інформаційного забезпечення як механізму, що впливає на процеси прискорення працевлаштування і укомплектування вакансій, а також який залучає, зацікавлює, формує і спрямовує до активної позиції на ринку праці не тільки громадян і роботодавців, які є постійними клієнтами служби зайнятості, а і інших неактивних на ринку праці незайнятих і безробітних громадян, роботодавців і суб'єктів тіньового сектору економіки. При цьому особливу увагу в регульованій сфері зайнятості, слід приділити взаємодії електронному обміну даними з посередниками ринку праці, в т.ч. приватними Інтернет-ресурсами.

Література

1. Грیشнова О.А. Економіка праці та соціально-трудові відносини: Підручник. – К.: Знання, 2009. – 390 с.
2. Марченко І.С. Інфраструктура підтримка розвитку ринку праці України: /І.С. Марченко // Монографія. К.: 2013. – 152 с.
3. Марченко І.С. Інфраструктурна підтримка розвитку ринку праці /І.С. Марченко// Вісник НАН України. – 2012. – № 9. – С. 74–78.
4. Руженський М.М. Соціальний менеджмент: навч. посібник. - К.: ІПК ДСЗУ, 2011. – 255 с.
5. Сташенко Е.П. Новые информационные технологии как фактор повышения качества социальных услуг на рынке труда Украины / Е.П.Сташенко // Уровень жизни населения регионов России. – 2010. – № 12. – С. 31–34.

Ващенко В. В.

Херсонський державний університет (Україна)

Черкашина Т. О.

Херсонський державний університет (Україна)

ВПЛИВ КІНО НА ПОВЕДІНКУ І СВІДОМІСТЬ МОЛОДІ

Кінематограф – це великий винахід, який справив величезний вплив на формування світогляду людини ХХ століття. Кіно – найбільш «передовий» вид мистецтва, де використовують багато наукових відкриттів. За широтою охоплення дійсності і глибиною проникнення в неї, за силою впливу на глядача через зір і через слух воно перевершило інші мистецтва[4].

Вплив кіно на людину важко переоцінити. Кінофільм захоплює емоції людини, їй нав'язуються уявлення, які за глибиною переживання можна зарахувати до її власного досвіду.

Давно встановлено вплив фільмів на поведінку людей. Кіно залишає у підсвідомості глядача особливу інформацію, спираючись на яку, той поведеться відповідно до свого улюбленого героя. Найбільше піддаються цьому діти, але й дорослі не позбавлені інстинкту наслідування.

Як точно помітив Герберт Шиллер, соціолог, професор факультету засобів масової інформації університету в Каліфорнії, віце-президент Міжнародної асоціації з наукових досліджень ЗМІ: «Думати, що продукція кінопромисловості служить тільки для розваги і не несе ідеологічного навантаження, значить свідомо ігнорувати одну з найдієвіших форм культурного імперіалізму»[цит. за: 1].

«Кіно це найбільш розвинутий імперіалістичний засіб контролю над масами»– Вальтер Беньямін написав це у 1930-і роки. Через кіно, через інформаційні інститути справді проводиться формування людини в тому напрямі, який потрібний для влади. Тому Ленін називав його «найважливішим з мистецтв», а Сталін особисто давав «добро» на кожен художній фільм, перш ніж той виходив у прокат, розуміючи, що кіно значною мірою формує мислення глядачів[цит. за: 2].

Кіномистецтво та кіно, зокрема українське, досліджували відомий вітчизняний вчений, доктор філософських наук, завідувач відділу кінознавства Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України Сергій Безклубенко, а також українська вчена, доктор в галузі культурології Наталія Ігошкіна.

Українська документалістика досліджується у доробках сучасного українського науковця, кандидата мистецтвознавства Романа Росляка.

На сьогодні телебачення є одним з найдоступніших засобів масової інформації. Зараз будь-яка дитина може ввімкнути телевізор і дивитися те, що вона забажає.

Кінофільм повідомляє глядачеві певну інформацію і «заражає» його певними почуттями. Глядач починає обмірковувати його, обговорювати його зі знайомими, отже, фільм продовжує чинити на нього вплив навіть після перегляду. У наші дні кіно є головним постачальником копійованих рольових моделей поведінки для чоловіків і жінок у віці до 30–35 років [3].

Негативним моментом є те, що молоді пропонується списування «ідеальних» образів з телекрана, а особливо погано, коли підрастаюче покоління починає ще з дитячих років копіювати манери деяких героїв, забуваючи при цьому власну індивідуальність.

Кіно спроможне впливати на настрій, емоції, страх. Вчені провели дослідження, як різні жанри кіно впливають на організм людини. Виявилось що перегляд бойовиків і трейлерів зі сценами жорстокості і насильства погіршують стан згущення крові глядача, тобто погано впливає на його здоров'я. Вони «підсилюють» агресію, яка через свідомість проникає на підсвідомий рівень і провокує вияви агресивної поведінки.

Ті ж самі дослідження показали, що перегляд комедій, серіалів, навпаки покращує кровообіг, впливає як прийом вітамінів і заняття спортом. Комедії є хорошими ліками для боротьби зі стресом, особливо, якщо глядач не стримує своїх емоцій і голосно сміється. Адже під час сміху в організмі людини виробляється ендорфін- гормон щастя, який поліпшує настрій, допомагає перемогти депресію. Цей прийом широко використовується в психотерапії і отримав назву — кінотерапія (цей метод впливає на психіку людини за допомогою перегляду фільму, його обговорення та осмислення)[3]. Фільми з позитивною сюжетною лінією викликають відповідні емоції, які роблять людей добрими та чуйнішими.

Дедалі більшої популярності серед молоді набуває продукція, що містить сцени «жахів», вживання наркотиків, сексу. Ці захоплення сигналять про наростаючу агресивність, а також про нестачу батьківської уваги.

Ряд фільмів пропагує девіантність, зображуючи злочинців чарівними, вольовими, сильними особистостями, що чинять помсти в несправедливому світі. Дослідження соціальних психологів

свідчать про прямий зв'язок між девіантністю на телеекрані і девіантною поведінкою підлітка в житті [3].

Кіно сьогодні має не абиякий вплив на поведінку та свідомість молоді. Часто цей вплив недооцінюється не тільки молоддю, але й батьками та оточуючими, дозволяючи багато часу проводити за переглядом телевізора та неконтролюючи фільми та передачі, що переглядає молодь.

Мають важливе значення і обрані молоддю жанри кінофільмів. Наприклад ті, які міститимуть у собі сцени насильства, матимуть зазвичай пагубний вплив на психологічний і навіть психосоматичний стан людини, що може відобразитися і на її поведінці, і на її самопочутті. А зупиняючи вибір на фільмах, що у своїх репліках нестимуть науково-пізнавальний зміст, або щось комічне, молодь скоріше за все матиме гарний настрій та обізнаність у певній галузі.

Література

1. Аль-Хаким М. А. Развитие киноискусства и философия кинематографа // Молодой ученый. – 2015. – №4. – С.741-744. [Електронні ресурс] – Режим доступу: <https://moluch.ru/archive/84/15755/>

2. Беньямин Вальтер. Московский дневник. – М. : AdMarginem, 1997. – 224 с.

3. Виктор Сороченко. Энциклопедия методов пропаганды. Кино как средство информационно-психологической войны [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://psyfactor.org/kinoprop/kino.htm>

4. Кінофільм // Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / уклад. і гол. ред. В. Т. Бусел. – 5-те вид. – К. : Ірпінь : Перун, 2005. – 1728 с.

Ведмеденко О. В.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» (Україна)

Корбич Н. М.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» (Україна)

МЕД – МІФИ ТА РЕАЛЬНІСТЬ

Ще з давніх років мед вважали воістину смачним і дуже корисним продуктом, який отримують з нектару квіткових рослин бджоли, додаючи в нього особливу речовину під назвою інгібін.

Завдяки йому мед набуває абсолютну стерильність. У меді міститься велика кількість корисних речовин, необхідних людському організму.

Однак, так чи корисний мед, як нам говорили з самого дитинства? Яка його калорійність і скільки можна споживати його в добу?

Поживність меду: у меді міститься велика кількість корисних елементів: каротин, протеїн, вітаміни групи В, С, РР. Крім того, є ферменти, різні ефірні масла, а також органічні кислоти, цукор і азотисті сполуки.

До складу в загальній кількості входить більше трьохсот найрізноманітніших речовин. Якщо використовуються елітні сорти меду, то буде не менше тридцяти трьох самих корисних мікроелементів.

У 100 г меду міститься 82 г вуглеводів. З них 40% фруктози і близько 35% глюкози. Якщо в меді переважає фруктоза, то він буде мати більш солодкий смак, а якщо навпаки, то такий продукт схильний до посиленої кристалізації. Крім цих основних компонентів, у меді є і вода, яка може досягати 22% від загальної маси. Також є органічні кислоти, наприклад, молочна, яблучна, лимонна та інші [1].

Калорійність меду: в 100 г продукту міститься приблизно 327 ккал. Її можна порівняти з пшеничним хлібом, яловичиною або телячою печінкою, випереджає свинину, молоко і курячі яйця. Наприклад, всі квіткові сорти меду не можуть мати калорійність понад 380 ккал, темні - до 415 ккал.

Саме тому його рекомендують вживати перед тренуваннями або іншими фізичними навантаженнями, а також у відновлювальний період після травм і операцій. Деякі сорти меду